

עמ"ת 1553/03/14 - אבי פינטו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 מרץ 2014

עמ"ת 1553-03-14 פינטו נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא יוסף אלון
העורר
נגד
המשיבה
אבי פינטו
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד דובב שחק

ב"כ המשיבה עו"ד דקלה סרן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העורר, יליד 1971, עומד לדין בבית משפט השלום באשקלון בכתב אישום ובו שני אישומים.

באישום הראשון נטען כי בתאריך לא ידוע, בשבוע האחרון של דצמבר 2013 הוא קשר עם נוספים קשר פלילי לגנוב משאית ולאחר מכן ב- 7.1.14 בשעת ערב הסיע במכוניתו חלק מהקושרים לנקודה שממנה נגנבה המשאית, ולאחר שנגנבה המשאית, המשיך והסיע את מכוניתו, בעקבות המשאית חלק מהקושרים הנ"ל.

בשל כך מיוחסות לו עבירות של גניבת רכב וקשירת קשר לפשע.

באישום השני, נטען כי לילה לפני כן, ביום 6.1.14 שב והסיע במכוניתו מספר אנשים למגרש חנייה של מפעל במושב גילת, האחרים ניסו לגנוב מהמקום מלגזות. בשל כך מיוחסות לו עבירות של ניסיון גניבת רכב והסגת גבול פלילית.

במקביל להגשת כתב האישום ביקשה המדינה לעצור את העורר עד לתום ההליכים.

עמוד 1

בהחלטה מיום 16.2.14 קבע בית משפט השלום (כב' השופט א. רום), כי קיימות אמנם ראיות לכאוריות, אולם זאת רק ברמה "בינונית", לאור זאת, ומשמצא בית המשפט קמא כי גם על פי הנתען העורר איננו "המבצע העיקרי", החליט בית המשפט כי יש לשחררו לחלופת מעצר בית מלא בביתו ובפיקוח שלושת הערבים שפורטו בהחלטה.

בפני ערר שהגיש העורר על חומרתה של חלופת המעצר שהינה כאמור מעצר בית מלא.

לטענת הסנגור הראיות לכאורה מכורסמות ברמה משמעותית וגם על פיהן נותר אפילו בשלב זה ספק של ממש בעניין אשמו של העורר.

אין חולק כי העורר עובד לפרנסתו כנהג מכונית להובלת נוסעים וכי נתבקש אמנם להסיע את המעורבים האחרים בפרשה. אולם, טוען הסנגור, על פי חלק נכבד מהראיות הלכאוריות לא היה לו יד ורגל לקשירת הקשר או בעצם הידיעה בדבר כוונותיהם של הנוסעים במכוניתו לבצע את עבירות הגניבה נשוא כתב האישום.

כפי שציינתי לעיל, גם בית משפט קמא מצא שיש כרסום בראיות לכאורה תוך קביעה כי המדובר ברמת ראיות לכאורית "בינונית".

אכן, הדברים יתבררו לאשורם במהלך המשפט לגופו, לאחר שיישמעו הראיות כולן והמעורבים ייחקרו בחקירות נגדיות.

אולם, בשלב זה, ועל פני הדברים, לאחר שעיינתי בחלקים מחומר החקירה במהלך ערר זה, ובשבוע שעבר עיינתי בחלקים רבים נוספים מחומרי החקירה במהלך ערר שהגישה המדינה לעניין שחרור בערובה של שני מבצעים עיקריים בפרשות המסתעפות בעניין זה - נראה לי כי בעניינו של העורר דנן אכן מדובר בכרסום בחומר הראיות הלכאורי וזאת בעיקר מתוך החלק המשני יחסית המיוחס לו בשני האירועים שבכתב האישום המתבטא בנהיגת ובהסעת המעורבים האחרים, שעה שמדובר ברכב המשמש באופן שוטף להסעות.

לאור כל זאת, מסכים אני עם בית משפט השלום כי לא היה מקום להורות על מעצר עד תום ההליכים ומן הראוי היה להסתפק בשחרור לחלופת מעצר.

לאחר בחינה נוספת של הדברים מוצא אני, בעיקר בהתבסס על חולשת הראיות הלכאוריות, כי ניתן להקל הקלה נוספת בתנאי השחרור בערובה שנקבעו.

אני מחליט איפוא לקבל את הערר במובן זה שאני מצמצם את שעות מעצר הבית שבהם יהיה העורר לשעות הערב והלילה, מדי יום, החל משעה 19:00 וכלה למחרת בשעה 07:00.

במהלך שעות מעצר הבית הנ"ל יהיה העורר בפיקוח שלושת הערבים המפורטים בהחלטה קמא ובהתאם לאמור בהחלטה קמא.

כל יתר הוראות ההחלטה קמא לעניין הערובות והערבויות ימשיכו לעמוד בתוקפן והוא הדין ביחס לכל הוראה נוספת שנקבעה לעניין השחרור בערובה, ככל שלא שונתה בהחלטתי זו לעיל.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר ב תשע"ד, 20/03/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא